

עין משפט ונר מצוה

בזו א מיי' פ"ח מהל' בית המדרש הליד':
בזו ב א מיי' פ"ח מהל' שמיטה ויבולת הלכה טו:
ד (מיי') טס ופ"א מהל' תרומות הל"ה ופ"ו מהל' בית המדרש ה'ל טז:
בזו ה מיי' פ"ח מהל' שמיטה ויבולת הל"ח:

תורה אור השלם

- ונלכד את כל עִרְיוֹ בַּעַת הַהוּא לא הִקְהָה קִרְיָה אֲשֶׁר לֹא לְקוֹנָה מֵאֵתָם שְׂשִׁים עִיר כֹּל תֵּבֵל אֲרֻב מִמְּלֶכֶת עֹג בְּבִשָּׁן: דברים ג ד
- וְעָשׂוּ כָל הַקְהָל הַחֲשִׁבִּים בְּנֵי הַשִּׁבְיָה כְּסוּת וְיִשְׁבּוּ בְּסֻכּוֹת בִּי לֹא עָשׂוּ מִמֵּי יִשְׁעוֹ בֵּן נֹון בֶּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד יְהוּם הַהוּא וְתָנוּחַ שְׂבֻחָהּ גְּדוּלָּהּ מֵאֵד: דברים ג ד
- וַיִּדְרֹאֲהֶם יי' אֱלֹהֵיהֶם אֶל אֶרֶץ אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל אֲבֹתֶיהָ וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַיִּדְרֹסֶיהָ וַיִּקְרָב וַיִּתְּנֵהָ לָהֶם: דברים ח ו
- כָּל הַקְהָל בְּאֶרֶץ אֲרֻב רְבּוּא אֶלְפִים שִׁלְשׁ מֵאוֹת שָׂשִׁים: עזרא ב סד
- וְקִדְשָׁתָם אֶת שַׁנַּת הַחֲבֻשִׁים שָׁנָה וַיִּקְרָאֻם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ לְכָל שִׁבְיָתָהּ יִיבֵל דְּהֹא תִהְיֶה לָכֶם וְשִׁתְּכֶם אִישׁ אֶל אֶחָיו וְאִישׁ אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ הַשִּׁבְיָה: ויקרא כה י

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה איך דלפס כו' דבדאי דלפס קיימא ר"ב ולא בשום ארץ אחרת:

מוסף רש"י

אין הבית הלוט בה'. דרין בני עיר חומה, אלף גמלא תהיה לו אם ילך גמלא ואם יגיע יובל אל יבול כתיב עיר חומים (ב"ב פב), למה מנו חכמים את אלו. עישרו נמנו (לעיל) לפני בני עיר חומה לומר שהיו מוקפות חומה מימות יהושע בן נון ואין שם יומר מחשבה, ולמה מלאם והלא הכנה היו שם, והסם מני מן וכל מלאם כסן (מגילה ג) והיה כסף למלך עיר הכנה של מלאם (שבועות טו), וקידושם. לא פירש לו כמה מקודשים עיר כזו (ירמלא טו), קדישה ראשונה קדישה לשענה ולא קדישה לעתיד לבא. קדושה ראשונה שקדישה יושע לעשה, כל קדישה לעמיד ללא אכל קדושה שיה מקדש (לעולס, דמגילה ט) ויהיה (פס'): קדושה ראשונה ושניה ים לים שלישית און לים (דמגילה ג) ובי אלו בלבד היו. מוקפות חומה מימות יהושע בן נון (שבועות טו), מצאו אלו. דרך ביאתם (טו), דא אמרינן, לקמן נפישא שנה לא מנתי' גושה, דלא צריך לקדישהוהו. דקא חסיס חסיל בה וכל משנה אחרת מלכותו (מגילה יג), כל מצות הללו, הטהרה בעיר חומה, שלום מלעז וקדישה גמילה בתחשם עשר והיה חלוט בה לנפש שנה (טו) ואין שנה גמילה:

שיטה מקובצת

קדישה ראשונה קדישה לשענה ובי'. בפ"ק דחולין (ו) ובפ"ק דביבכות (טו), ודכתיב ותיצנה (ז:):

שינויי נוסחאות

א) ביה וכתמל' (ט) מתל' אמר יי' (ט) מית קדושת ממקח (טו), ו' דמרינן לקמן דל' (טו), א' אלף מצאו אלו ומנאם ולא (ט) אשר לוט חומה, ר"ב ר"א שכל לו חומה וכו' (טו), ו' ל"ב כל הקהל, א' ישוע בן נון (טו) כוסית (טו) ואין שנה סוכות עד בא שלמה ולא עשה סוכות עד במעשר אף צילתן (טו), חומה ונתחייבו

י' חומה ונתחייבו במעשר ואומר (טו) לא בעי רחמי (יג) ירשת אתה ומי (טו), ו' ונאל דכתי' (טו), ט' של של מלאת, טו) דאיכא גמלא יי' דלא הו' (טו) דמוטייהו איך (טו), ו' דמקין כשמהותיהו (טו), י' גתמי כנרייתא כהי (טו), א' חלט מ' משו' (טו) דרואי (טו) ו' יושע בן נון והא דקפיד (טו), ג' דכל דוכתא דר"א טס ד"ה כ' כוסה (טו), ד' וקלי דהו' כריכין (טו) ודדוקא אבנים (טו) ו' ל' להשליח ודפסור' לשלח, (טו) ורש"י כתבה כפ' (טו) זמן שאלה משמט שביעית אלה משמט יובל ממן אל"ם משמט יובל (טו) דמרינן מירבין ה' (טו), ו' ואומר ר"י דמל' ה' דירושלמי ודך כנרייתא כ' (טו), ג' ואלמר דיש (יובל) (שביעית) אע"פ שאין (שביעית) [יובל] והשמטת קרקע קיי יובל ולשביעית קיי השמטת כספים דשביעי' משמטת כספים ולא יובל והכי קאמר בזמן שאתה משמט יובל אתה משמט שביעית כדאייתא בתו"כ מנין שיעשה שביעית אע"פ שאין יובל (טו) וי"ם וכו"ה ב"ב), (ל) טס דברי רבי יהודה והכמים אומרים שביעית נהגת אע"פ ש' נהגה שביעית והבא אתי כרנן (טו),

לב:

הבא נמי תרתי ירושאים הוו, ותימה דלרצא נמי אנו כריכין לומר כן דמרי ירושלים הוו וי"ל דלרצא אין אנו כריכין לומר ביהודה תרי ירושלים הוו אלא בשאר ארצות אצל לרצ אש"י ל"ל ביהודה תרי ירושלים הוו:
וקדרשו עיר חומה. פי' לענין מכירת בית צנתי ערי חומה ולענין שלוח מלורעים חוץ לעיר

דדוקא צנתי ערי חומה כריך לשלוח המלורעים חוץ לחומה אצל שאר (ארצות) [נעיירות] לא יי'ואצניםמנוגעות כריך יי' לשלוח חוץ לעיר ואפי' לא היו מוקפות מימות יהושע והכי תניא בתורת כהנים אמתן חוץ לעיר ואין אדם חוץ לכל העיר אלא חוץ לעיירות המוקפות חומה בלצד וא"ת מנלן הא לא כתיב צנתי חומה גבי אדם מלורע ואומר הרצ רבינו יתחק דגמרינן חוץ למחנה מושבו דכתיב ביה צמלורע (ויקרא יג) ממושב דכתיב בית מושב עיר חומה (טס טה) ופירש רש"י כלן דמקדש ליה (ללרעא) צנתי מודות ובשיר וצית דין מהלכין ושתי מודות אחרינן כדליתא צצצועות (דף טו, וטס) וצנתי' צצצועות פירש"י דלשכחן שהיו מקדשין חומות ירושלים צנתי מודות ובשיר כצנאו להוסיף על העיר ועל (העיירות) [העזירות] אצל שאר (ארצות) [נעיירות] לא ידעמי היאך היומקדשין אותן:

בזנו יובלות קדרש שבשין. מכאן תימה לצנרייתא דמני צירושלמי דמסכת גיטין ורש"י ו' כתב צפ' השולח (גיטין דף לו). דמניא צירושלמי וזה דבר השמיטה שמוט צנתי שמיטות הכתוב מדבר אחד שמיטת יובל ואחד שמיטת צנתיית צזמן שאלת משמט [יובל] אלה משמט אי אלה משמט צנתיית וכלן אומר דלא מנו יובלות אלא לקדש שמיטין ופירש רש"י פ' השולח (טס) דהיא דערכין ט' דמדברנן היא ואין משמט כן צנתי' ו' (ואומר אני דנלתי היא (צנתי' רש"י) דהא דירושלמי רבי היא) ועוד אור"ת דהך כנרייתא דמייתי' ריש פרק השולח (טס) לא וזה דבר השמיטה שמוט צנתי שמיטות הכתוב מדבר אחד שמיטת קרקע ואחת שמיטת כספים ו'והא דירושלמי רבי היא אצל רננן פלגי עליה דרבי ואמרי ג' מנין דיש שמיטה אף על פי שאין יובל ת"ל (ויקרא כה) והיו לך שבע צנמות השנים ומנין שיעשה יובל אע"פ שאין צנתיית ת"ל (טס) והיו לך תשע וארבעים שנה ל' [וסוגיא] דכחא חליא כרננן מיהו ל' לייצד הדיא דמרות כהנים אפי' כר' והא דמני צנתיית אע"פ שאין יובל ים לפרשה אע"פ שלא נהגו יובל והניחו בתקטאס וכדמני צנתי' דרלש השנה (דף ט: וטס) יובל היא אע"פ שלא שמוטו ואע"פ שלא תקעו יובל אפי' שלא שמוט ת"ל היא דברי ר' יהודה רבי יוחנן אומר יובל אע"פ שלא שמוטו ואע"פ שלא שלחו יובל אף על פי שלא תקעו ת"ל היא: אלא

וירשתה הכי קאמר כיון דירשו אבותיך ירשת י' את ומי מנו שמיטין ויובלות השתא משגלו שבט ראובן ושבט גד ורצוי שבט מנשה בטלו יובלות י' עזרא דכתיב ביה יכל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים ו' ושש מאות וששים הוה מני דתניא י'משגלו שבט ראובן ושבט גד ורצוי שבט המנשה בטלו יובלות שנאמר וַיִּקְרָאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ לְכָל יֹשְׁבֵיהָ בְּזִמְן שֶׁבֶל יֹשְׁבֵיהָ עֲלֶיהָ וְלֹא בִזְמַן שְׁגָלוּ מִקְצָתָן יִכּוֹל הָיוּ עֲלֶיהָ וְהָן מִעוֹרְבִין שֶׁבֶט בְּנִימִין בִּיהוּדָה וּשְׁבֶט יְהוּדָה בְּבִנְיָמִין יִהְיֶה יוּבֵל נוֹהֵג תַּלְמוּד לֹמַר לְכָל יֹשְׁבֵיהָ בִזְמַן שְׁיוֹשְׁבֵיהָ בְּתִיקוּנָן וְלֹא בִזְמַן שֶׁהָן מִעוֹרְבִין א"ר נַחֲמָן בְּרִי יִצְחָק מִנּוּ יוּבֹלוֹת לְקֹדֶשׁ שְׁמִיטִין

אמר רב יצחק] מנו. יובלות לצורך לקדש שמיטין [לפי שהשמיטין לא בטלו אלא היובלות בלבד ולכן היו מונין יובלות כדי לקדש שמיטין] בזמן לפי שאין שנת היובל בחשבון שני השבוע לפיכך התצרכו למנות ולדע מהו היה יובל לפי שאחר ז' שמיטין הוא יובל ויש להם לשנות משיטה שמיטית לאחרי זה שיטם לפי שאין שנת יובל עולה לחשבון השמיטה:

המוכר שדהו פרק תשיעי ערכין

עד גמלא. כל עיירות שבגליל עד גמלא היו מוקפות חומה מימות יהושע: **רצא אמר**. הלא גמלא לפרושי מתני' והכי קאמר גמלא דקמני מתני' דהוי מוקפת חומה מימות יהושע היינו גמלא דגליל: **לאפוקי**. ו' דלא איכא גמלא צעבר הירדן וציהודה לא הויה מוקפת חומה מימות יהושע וכן גדוד וכן חדיד וירושלים ציהודה לאפוקי עיירות שבגליל ועבר הירדן שנקראו **חדיד** ואזנו וירושלים אינן מוקפות מימות יהושע: **איך דליכא יי' כופיטיו**. איך דקא חשיב צמתי' כגון קצרה ויודפת דליכא צדוכתא אחריתי דמסקי ו' כשמתיהו לא אילנריך למימני ו' כנרייתא (א) כהי ארעא קיימי: **עשרה דברים**. מפרש צנ"ק צנ"ק מרובה (דף פג:) וזה אחד מהס: **אין הנים חלוט כ' משוס דכתיב** (ויקרא כה) לקונה אותו לדורויתו וקסבר לא נתחלקה ירושלים לשצנטיס צנ"ק **שן** ומאן קא מקני ליה: **לאו מי אמר רב יוסף וכו'**. צנטי' מכות צפ' אלו הן הגולין (דף י:.) **אם פלג**. המנויות צמשתמיני: **וקדשוס**. מפרש צמסכת שצועות (דף טו). דמקדשי לה צנתי מודות ובשיר וצית דין מהלכין ושתי מודות אחרינן וכו': **צעלו** שאין קדושת הארץ נוהגת בהן ואין צין דין ערי חומה: **משצעלס קדושה** הארץ. צמורנן רלשון: **קדושה ראשונה**. שקדישה יהושע: **הא אמרס**. לקמן צסוק דהא מילתא דלא כריי' לקדושי דקמני סיפא ולא אלו בלצד אלא כל שמעלה צידך כו' שקדישה לשענה ולעמיד בלצ: **חדא מניייהו**. הך דקמני קדישה לעמיד בלצ ר' אלעזר בר יוסי אלמריה ר' הכי דקאמר אע"פ שאין לו עכשיו ואע"ג דחרוז לא בטלה קדושמיה: **אלא מקיש ציאטס צימי עזרא וכו'**. דהא לא כ' לא עשו לאו אסוכות מהדר אלא הכי קאמר כי לא עשו מה שעשו עכשיו מימות יהושע ומל' מיהו קדושת הארץ: **מנו שמיטין**. סתמחילו גמנות שמיטין ונמתייצו צמעשר: **ופצינך פ' אלפיך וגו'**. צצוצס מן הגלות משמע קרל דכתיב לעיל מיניה (דברים ג) ושב ה' אלפיך את צצותך ורחמך: **ואידך**. לעולס כי לא עשו אסוכות קאי ולא סוכות ממש אלא דצעא עזרא רחמי אלירל דעצודה וכו' ואימסר צידיה דללמר כנסהדרין (דף טד:).

ואגין זכופא. דעזרא עלייהו: **כי סוכה**. כי לא עשו דבר זה צימות יהושע כפי מההאחרים וקא מדכר ליה בלשון גנאי ג' (ג) **דכלל דוכתא צפסי יהושע והכא ישוע**. משוס דלאהו הוה ליה למיכעי רחמי עליה דמילתא דצנלנתא משה לא צנע רחמי כו': **ירשפס אפס**. צלומה קדושה ואין כריך לחזור ולקדש: **משגלו שצט רלזון**. צימי סתמיצי: **מנו יובלות לקדש שמיטין**. ודאי יובל לא היה נוהג שיהו עצדים נפטריס משוס יובל ולא שדות של מכר חוזרות אצל שמיטין היו נוהגים לשמט כספים ולשמט מורע וקליר ד' דהא כריכין למנות שנת יובל כדי שיצוהו שמיטין צמקומן שלסוק ו' שמיטות היו מניחין שנת ג' שלא היו מונין אותה לשמיטה הכאה מפני שהיא רלויה להיות שנת יובל ושנה של אחריה מתחיל המנין דלס לא היו מונין יובלות היו מונין אותה שנה לשצזון שמיטין והוו השמיטין שלא צמקומן:

הניחא

אמר רב יצחק] מנו. יובלות לצורך לקדש שמיטין [לפי שהשמיטין לא בטלו אלא היובלות בלבד ולכן היו מונין יובלות כדי לקדש שמיטין] בזמן לפי שאין שנת היובל בחשבון שני השבוע לפיכך התצרכו למנות ולדע מהו היה יובל לפי שאחר ז' שמיטין הוא יובל ויש להם לשנות משיטה שמיטית לאחרי זה שיטם לפי שאין שנת יובל עולה לחשבון השמיטה:

אמר רב יצחק] מנו. יובלות לצורך לקדש שמיטין [לפי שהשמיטין לא בטלו אלא היובלות בלבד ולכן היו מונין יובלות כדי לקדש שמיטין] בזמן לפי שאין שנת היובל בחשבון שני השבוע לפיכך התצרכו למנות ולדע מהו היה יובל לפי שאחר ז' שמיטין הוא יובל ויש להם לשנות משיטה שמיטית לאחרי זה שיטם לפי שאין שנת יובל עולה לחשבון השמיטה:

אמר רב יצחק] מנו. יובלות לצורך לקדש שמיטין [לפי שהשמיטין לא בטלו אלא היובלות בלבד ולכן היו מונין יובלות כדי לקדש שמיטין] בזמן לפי שאין שנת היובל בחשבון שני השבוע לפיכך התצרכו למנות ולדע מהו היה יובל לפי שאחר ז' שמיטין הוא יובל ויש להם לשנות משיטה שמיטית לאחרי זה שיטם לפי שאין שנת יובל עולה לחשבון השמיטה:

אמר רב יצחק] מנו. יובלות לצורך לקדש שמיטין [לפי שהשמיטין לא בטלו אלא היובלות בלבד ולכן היו מונין יובלות כדי לקדש שמיטין] בזמן לפי שאין שנת היובל בחשבון שני השבוע לפיכך התצרכו למנות ולדע מהו היה יובל לפי שאחר ז' שמיטין הוא יובל ויש להם לשנות משיטה שמיטית לאחרי זה שיטם לפי שאין שנת יובל עולה לחשבון השמיטה:

אמר רב יצחק] מנו. יובלות לצורך לקדש שמיטין [לפי שהשמיטין לא בטלו אלא היובלות בלבד ולכן היו מונין יובלות כדי לקדש שמיטין] בזמן לפי שאין שנת היובל בחשבון שני השבוע לפיכך התצרכו למנות ולדע מהו היה יובל לפי שאחר ז' שמיטין הוא יובל ויש להם לשנות משיטה שמיטית לאחרי זה שיטם לפי שאין שנת יובל עולה לחשבון השמיטה:

אמר רב יצחק] מנו. יובלות לצורך לקדש שמיטין [לפי שהשמיטין לא בטלו אלא היובלות בלבד ולכן היו מונין יובלות כדי לקדש שמיטין] בזמן לפי שאין שנת היובל בחשבון שני השבוע לפיכך התצרכו למנות ולדע מהו היה יובל לפי שאחר ז' שמיטין הוא יובל ויש להם לשנות משיטה שמיטית לאחרי זה שיטם לפי שאין שנת יובל עולה לחשבון השמיטה:

אמר רב יצחק] מנו. יובלות לצורך לקדש שמיטין [לפי שהשמיטין לא בטלו אלא היובלות בלבד ולכן היו מונין יובלות כדי לקדש שמיטין] בזמן לפי שאין שנת היובל בחשבון שני השבוע לפיכך התצרכו למנות ולדע מהו היה יובל לפי שאחר ז' שמיטין הוא יובל ויש להם לשנות משיטה שמיטית לאחרי זה שיטם לפי שאין שנת יובל עולה לחשבון השמיטה:

אמר רב יצחק] מנו. יובלות לצורך לקדש שמיטין [לפי שהשמיטין לא בטלו אלא היובלות בלבד ולכן היו מונין יובלות כדי לקדש שמיטין] בזמן לפי שאין שנת היובל בחשבון שני השבוע לפיכך התצרכו למנות ולדע מהו היה יובל לפי שאחר ז' שמיטין הוא יובל ויש להם לשנות משיטה שמיטית לאחרי זה שיטם לפי שאין שנת יובל עולה לחשבון השמיטה:

אמר רב יצחק] מנו. יובלות לצורך לקדש שמיטין [לפי שהשמיטין לא בטלו אלא היובלות בלבד ולכן היו מונין יובלות כדי לקדש שמיטין] בזמן לפי שאין שנת היובל בחשבון שני השבוע לפיכך התצרכו למנות ולדע מהו היה יובל לפי שאחר ז' שמיטין הוא יובל ויש להם לשנות משיטה שמיטית לאחרי זה שיטם לפי שאין שנת יובל עולה לחשבון השמיטה:

מסורת הש"ס

(א) צ"ק פס: וס"ג, (ב) [מסות י"א, (ג) מגילה י. [שבעות טו, (ד) [חולין ז' וס"ג, (ה) [מגילה י. שבעות טו. מוספתא פ"ה ה"ו, (ו) מגילה ג: וס"ג,

רבינו גרשום

עד גמלא בגליל. כלומר כל העיירות שבגליל שתיירות מגמלא ועד גמלא בכלל שבמלא היו בה שלש חצרות של שני שני בתים וכן מוקפין חומה מימות יהושע [בן נון] גידונין כבתי ערי חומה למעוטי הקטנות מגמלא [שאין גידונין] וכן עד גדוד בעבר הירדן וחדיד ואזנו וירושלים בתים וכן מוקפין חומה מימות יהושע [בן נון] גידונין מן הקטנות חומה מימות יהושע בן נון גידונין כבתי חומה. [רבא אמר. הא דנאנא גמלא בגליל לאפוקי גמלא שיש בשאר ארצות שאינן מוקפות מימות יהושע ואף לא גדוד דשאר ארצות והך קצרה וחקריה ויודפת דמוקפות חומה מימות יהושע דליכא דבוותיהו בשאר ארצות שיהא לון שמות הללו אין מוקפות חומה לא איצטריך ליה לאדכורי בהתפסא: עשרה דברים נאמריו ירושלים. פסין בפרק מרובה: איי' ויתון בירושלים. כלומר כעין ירושלים בעיני שיהא מוקפת חומה מימות יהושע ולא בירושלים עצמה דאין הבית חלוט בה שהיו של כל ישראל: ואילו הבא. בני אלו מקומות שהוכינו: תרתי קדש חוץ. [קאמר] במסכת מכות בפרק אלו הן הגולין: למה מנו חכמים את אלו. ויודפת וגמלא כו': וקדישה. לשמיטה ויובלות ולמעשרות ולתרומת בני ערי חומה: [אבל הראשונות שהיו קדישות כבר וכן מוקפות חומה מימות יהושע בטלה קדישתן משבטלו: הארץ משגלו: מוקאמר קדישות קסבר קדישה ראשונה. שקדישם יהושע: קדישה לשעתה. כל זמן שהיו בה עד שגלו: ולא קדישה לעתיד לבוא. שאניה נותנת כשחזרו מן הגולה: ובי אלו בלבד. שהוכרח למעלה היו מוקפות חומה מימות יהושע וכלא כבר [נאמר] ששים עיר וגו' וכתיב כל אלה חומה בניהו:] **אחא אבותי לקמן דלא צריך לקדישהו**. כדקאמר מפני שקדישה ראשונה קדישה לשענה וקדישה לעתיד לבוא: **אלא צנאו** אלו שלא נשתנו מכמות שהיו [למנאם להילכותיהון]: **כל מצות חללו**. שנוהגות בעיירות המוקפות חומה [מימות יהושע] נותנות בהן כרתן בטהרות עיירות המוקפות חומה מימות יהושע בן נון מקדישות מכנה: [חיי תנאי ואליבא דר' ישמעאל ב"י ישי'. מר אמר קדישה לעתיד לבוא ומר אמר לא קדישה:] **אשר יושב**. כי לא עשו דבר זה צימות יהושע כפי מההאחרים קרל לאדכורי יהושע טפי מהאחרים וקא מדכר ליה בלשון גנאי ג' (ג) **דכלל דוכתא צפסי יהושע והכא ישוע**. משוס דלאהו הוה ליה למיכעי רחמי עליה דמילתא דצנלנתא משה לא צנע רחמי כו': **ירשפס אפס**. צלומה קדושה ואין כריך לחזור ולקדש: **משגלו שצט רלזון**. צימי סתמיצי: **מנו יובלות לקדש שמיטין**. ודאי יובל לא היה נוהג שיהו עצדים נפטריס משוס יובל ולא שדות של מכר חוזרות אצל שמיטין היו נוהגים לשמט כספים ולשמט מורע וקליר ד' דהא כריכין למנות שנת יובל כדי שיצוהו שמיטין צמקומן שלסוק ו' שמיטות היו מניחין שנת ג' שלא היו מונין אותה לשמיטה הכאה מפני שהיא רלויה להיות שנת יובל ושנה של אחריה מתחיל המנין דלס לא היו מונין יובלות היו מונין אותה שנה לשצזון שמיטין והוו השמיטין שלא צמקומן:

אמר רב יצחק] מנו. יובלות לצורך לקדש שמיטין [לפי שהשמיטין לא בטלו אלא היובלות בלבד ולכן היו מונין יובלות כדי לקדש שמיטין] בזמן לפי שאין שנת היובל בחשבון שני השבוע לפיכך התצרכו למנות ולדע מהו היה יובל לפי שאחר ז' שמיטין הוא יובל ויש להם לשנות משיטה שמיטית לאחרי זה שיטם לפי שאין שנת יובל עולה לחשבון השמיטה:

אמר רב יצחק] מנו. יובלות לצורך לקדש שמיטין [לפי שהשמיטין לא בטלו אלא היובלות בלבד ולכן היו מונין יובלות כדי לקדש שמיטין] בזמן לפי שאין שנת היובל בחשבון שני השבוע לפיכך התצרכו למנות ולדע מהו היה יובל לפי שאחר ז' שמיטין הוא יובל ויש להם לשנות משיטה שמיטית לאחרי זה שיטם לפי שאין שנת יובל עולה לחשבון השמיטה:

אמר רב יצחק] מנו. יובלות לצורך לקדש שמיטין [לפי שהשמיטין לא בטלו אלא היובלות בלבד ולכן היו מונין יובלות כדי לקדש שמיטין] בזמן לפי שאין שנת היובל בחשבון שני השבוע לפיכך התצרכו למנות ולדע מהו היה יובל לפי שאחר ז' שמיטין הוא יובל ויש להם לשנות משיטה שמיטית לאחרי זה שיטם לפי שאין שנת יובל עולה לחשבון השמיטה:

אמר רב יצחק] מנו. יובלות לצורך לקדש שמיטין [לפי שהשמיטין לא בטלו אלא היובלות בלבד ולכן היו מונין יובלות כדי לקדש שמיטין] בזמן לפי שאין שנת היובל בחשבון שני השבוע לפיכך התצרכו למנות ולדע מהו היה יובל לפי שאחר ז' שמיטין הוא יובל ויש להם לשנות משיטה שמיטית לאחרי זה שיטם לפי שאין שנת יובל עולה לחשבון השמיטה:

אמר רב יצחק] מנו. יובלות לצורך לקדש שמיטין [לפי שהשמיטין לא בטלו אלא היובלות בלבד ולכן היו מונין יובלות כדי לקדש שמיטין] בזמן לפי שאין שנת היובל בחשבון שני השבוע לפיכך התצרכו למנות ולדע מהו היה יובל לפי שאחר ז' שמיטין הוא יובל ויש להם לשנות משיטה שמיטית לאחרי זה שיטם לפי שאין שנת יובל עולה לחשבון השמיטה:

אמר רב יצחק] מנו. יובלות לצורך לקדש שמיטין [לפי שהשמיטין לא בטלו אלא היובלות בלבד ולכן היו מונין יובלות כדי לקדש שמיטין] בזמן לפי שאין שנת היובל בחשבון שני השבוע לפיכך התצרכו למנות ולדע מהו היה יובל לפי שאחר ז' שמיטין הוא יובל ויש להם לשנות משיטה שמיטית לאחרי זה שיטם לפי שאין שנת יובל עולה לחשבון השמיטה:

אמר רב יצחק] מנו. יובלות לצורך לקדש שמיטין [לפי שהשמיטין לא בטלו אלא היובלות בלבד ולכן היו מונין יובלות כדי לקדש שמיטין] בזמן לפי שאין שנת היובל בחשבון שני השבוע לפיכך התצרכו למנות ולדע מהו היה יובל לפי שאחר ז' שמיטין הוא יובל ויש להם לשנות משיטה שמיטית לאחרי זה שיטם לפי שאין שנת יובל עולה לחשבון השמיטה:

אמר רב יצחק] מנו. יובלות לצורך לקדש שמיטין [לפי שהשמיטין לא בטלו אלא היובלות בלבד ולכן היו מונין יובלות כדי לקדש שמיטין] בזמן לפי שאין שנת היובל בחשבון שני השבוע לפיכך התצרכו למנות ולדע מהו היה יובל לפי שאחר ז' שמיטין הוא יובל ויש להם לשנות משיטה שמיטית לאחרי זה שיטם לפי שאין שנת יובל עולה לחשבון השמיטה: